

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה כ"א באדר א' תשפ"ד | פרשת כי תישא | 01.03.2024 | גליון מס' 3334

מלחמת 'חרבות ברזל' - גיליון 20

מנצי קולך מפקי / אידן רייכ

כי בלילות שנתך נודדת
וכל חלום הוא למורא
הטי אז את אָזְנְךָ לשקט
קול חסד רחמים עוד זעלה
הנה הוא בא.

כי בשבילו נפשך נשמרת
הרי קרבה היא השעה
עד ששדוד בְּרֹעוֹתֶיךָ
פול בסוף הדרך פְּשִׁיטוֹבוֹ לְגִבּוֹלָם.

רק מנעי קולך מפקי ועיניך מדמעה
כי השער יפתח לו
בוא בו בסערה פְּשִׁיטוֹבוֹ לְגִבּוֹלָם.

עד אל נחלי המים
דרך שארית כוחך
אם ישיבנו אז נשובה
מנעי קולך מפקי
יש תקוה לאחריתך.

שבת פרשת "כי-תשא"

ל"ו"ז השבת בסעוד

תפילות השבת יתקיימו בחדר אוכל תחתית

ליל שבת

כניסת שבת	17: 19
תפילת מנחה	17: 30
קבלת שבת וערבית	
לאחר התפילה שיעור- אליאב לזר	

וביום השבת

תפילת שחרית	08: 30
לאחר התפילה- קידוש חגיגי במועדון לחבר	
שיעור – יניב עקיבא	11: 00
תפילת מנחה	12: 30
צאת שבת, תפילת ערבית.	18: 14

ל"ו"ז השבת במלון

השבת נארח את ישראל וחי פרנס
לשבת מלאה שירה ושמחה.

מנחה גדולה	13: 15
הדלקת נרות	17: 17
מנחה (אולם אשל - 1-)	17: 25
קבלת שבת	
דבר תורה וערבית	
שיעורו של הרב ארי סט (משוער)	18: 30
קידוש וסעודת שבת	20: 15-18: 15
ענג שבת בהובלת ישראל וחי פרנס (לובי)	20: 30

וביום השבת

סעודת בוקר	11: 00-7: 00
שחרית (אולם אשל - 1-)	8: 00
תפילת ילדים (במשחקה)	11: 30
פרשת שבוע - הרב ארי (אולם אשל)	
מנחה (מנין א' - אולם אשל)	13: 15
סעודה שלישית (ארוחה בשרית)	30200-13215
מנחה (מנין ב' - אולם אשל)	17: 00
שיעורו עם נעמה סט ואמירת תהילים (במשחקה)	17: 00
שירי סעודה שלישית (אוהל בית הכנסת)	17: 30
שיעור בהלכה (אוהל בית הכנסת)	18: 00
צאת שבת	18: 14
ערבית והבדלה בלובי	

במשך השבוע

מנחה 17: 25

שבת שלום

"...ולתת עליכם היום ברכה"

(שמות לב, כט)

פרשת כי תשא - מחצית השקל

ה' מצוה את ישראל לתת מחצית השקל. כל אחד מבין עשרים שנה ומעלה. העשיר והדל. למה? תרומה לה' לכפר על נפשותיהם.

הקב"ה רוצה לכפר על ישראל, רוצה לסלוח להם. אבל הוא קבע בבריאת העולם שיש דין. שאי אפשר לסלוח סתם. לכן הוא מצוה על ישראל שיתנו את שקליהם, והוא יכפר.

חטאנו. עשינו כנגד רצונו. פגענו בו (כביכול) – "אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעך מה תעשה לו. אם צדקת מה תיתן לו או מה מידך ייקח". איוב לה, ו-ז). והוא [מצוה עלינו] לעשות את הדבר שיציל אותנו. איזה רחמן ה'! כמה אהבה הוא משפיע עלינו כל הזמן!

וכולנו נותנים אותו דבר. עשיר ודל. רשע וצדיק. אין הבדל. כי כולנו בניס למקום. כשאנו באים לעשות תשובה כולנו שווים. כולנו קרובים ורצויים ואהובים. סמוכים על שולחנו. כגמול עלי אמו. עשיר ודל. חכם ותם ושאינו יודע לשאול. כולם. כי מה איכפת לה' אם לאדם יש כסף? הרי הוא ברא את הכסף. מה איכפת לו אם אדם חכם? הרי הוא ברא את החכמה. הוא לא צריך את זה. העיקר הוא מה האדם מביא. והעיקר שיביא את הלב.

צ"פ כי "חכמים מקשיבים", מתוך הפרשת.

ביום שלישי הבא נציין את יום השלושים לפטירתה של צ'פי רויך ז"ל.

המשפחה ביקשה לעדכן כי העלייה לבית העלמין תתקיים בשעה 15:30 וההתכנסות במועדון – בשעה 16:15.

לזכרה של צ'פי אנו מביאים כאן את הדברים הבאים.

מכאן צ"פ כי "סתם יום fe חול"

צ'פי עוצרת את הקלנועית שלה, נכנסת לחדר- האוכל בצעדים קטנים וזריזים, על פניה חצי חיוך (מוכן מראש). עיניה תרות בעירנות אחר פנים מוכרות.

ברגע פגישתנו- חיבוקים חמים, החיוך מתרחב בשמחה תוך מלמולי חיבה הדדיים. "צ'פי, מה קראת לאחרונה? על איזה ספר את ממליצה?" "כן, כן, רגע, באמת קראתי משהו מעניין, אבל כמובן שכחתי מה שם הספר".... שולפת מהתיק הקטן התלוי על כתפה את הטלפון. מאתרת בזריזות את השם המבוקש. "חכי, עוד רגע, תראי את הנכדה שלי, היא כל כך חכמה, היא עכשו נבחרה ל".... ביד זריזה צ'פי מריצה את הצילומים על הצג. "וראיתי סרט נהדר, משהו יוצא מן הכלל, תבואי אלי ואראה לך, משהו על... והתחלתי לקרוא בטלפון ספר חדש שיצא עכשיו", ו....

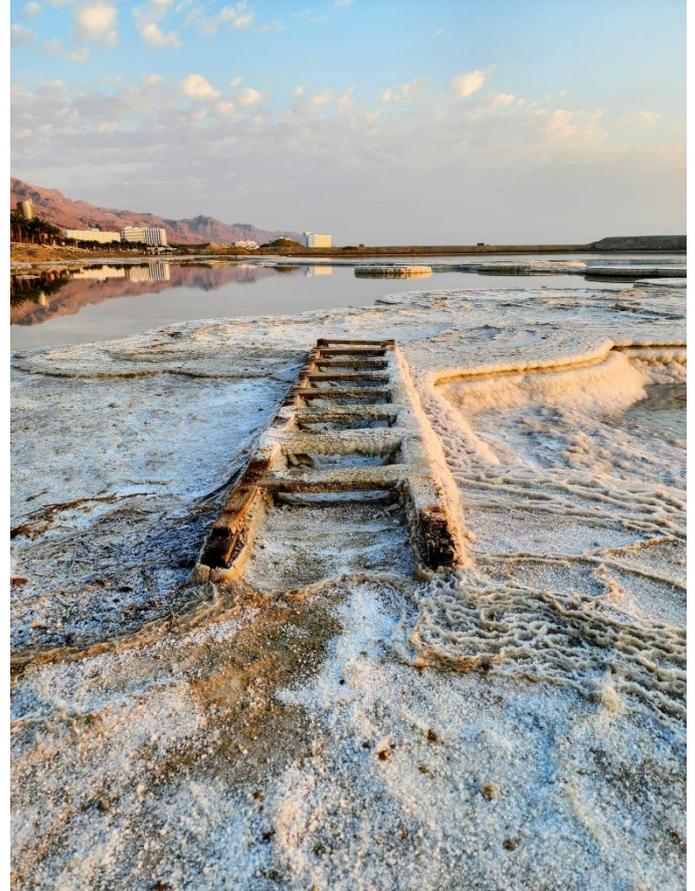
אכן, באתי, צפינו, נהננו. צ'פי הייתה מחלוצי השולטים בטכנולוגיה במכשירים המתקדמים. העשירה את עולמה העשיר מאז ומתמיד, תמיד קוראת ספרים ומעורה בכל נושא מדובר. בפרקי הזמן שבין הפעילות הטכנולוגית, הייתה כורכת מחדש ספרים מספריית הילדים שכריכתם בלתי, תוך שהיא עובדת ב"יד וחצי" כדבריה, עקב נכותה בידה השנייה.

תמיד שמחה לביקורים. לשוחח עם אנשים. עקבה אחר תוכניות תרבות, הביעה דעה נחרצת בענייני הקיבוץ. אישה חברותית, מעניינת, קשובה, אשת שיחה וחברה טובה.

כל הנאמר לעיל מתייחס לשכבת הגיל של המבוגרים בקיבוץ. הילדים שזכו להיות חניכיה של צ'פי, ודאי יודעים לספר על צ'פי המטפלת המסורה, הקוראת באוזניהם ספר אחר ספר לאורך ילדותם. יהא ברוך זכרה הטוב.

דליה דן

מבוא הבא יפרדו משפחות רבות מן האלון ביט האלח וישבו לסעד.
 ברכת "ברוכים השמים" לכולם,
 ולחברינו הנותרים האלון וכף אתר ואתר- אי ייתן ונתראה בקרוב בבית!

צילמה: לאה הלפרין.

דרכינו - לאן?

הקיבוץ פותח את שעריו בשמחה לחוזרים. אלו שחיכו וייחלו לחזרתם הביתה.
 ליבנו שמח איתם ועבורם. סוף סוף הם חוזרים הביתה.
 נותרנו לבד.

ללא תמיכה קהילתית, ללא מסגרות חינוך, ללא אמון ובעיקר, ללא מילים...
 "לא משאירים פצועים בשטח". שערי הקיבוץ נפתחים לרווחה, גם עבור הפצועים ונפגעי החרדה. אלו שלא באמת
 רצו לחזור, אלו שלא נותרה להם ברירה. קל יותר להסיט מבט מהעובדה שלא קיבלו בשטח את הטיפול הנכון
 עבורם.

בהיעדר גיבוי חד משמעי מצד ההנהלה, נראה שפצועים נוספים יגיעו בשבועות הקרובים.
 "יותר קל שיחזרו, כך יהיו קרובים ונוכל לעזור להם יותר" - כך הם מאמינים.
 הזמן לא עוצר מלכת והעלון סוגר את שעריו למילים נוספות...
 נותרנו לבד.

הנשאים מאחור

המשק סיפורו fe איציק לייכטר – האיטליאני e6J את סצד

(בשבוע שעבר קראנו כיצד ליווה איציק את הפועלים התאילנדים בעבודתם בשבת, כיצד עמד בקשר עם החמ"ל שלנו ועם כיתת הכוננות וסייע בפינוי הפצועים למרפאה שלנו. לפניכם המשך סיפורו).

...תוך כדי הצהריים הרב אליאב לזר, בחיל ורעדה, אומר לי: "שמע, אולי נצטרך מקררים, יש אפשרות?" אמרתי: "מה זאת אומרת, אין בכלל שאלה".

הבנתי את העניין אבל רציתי לקבל עוד חיזוק. דפקתי על הדלת של הרב, ושאלתי אותו. הרב אומר: "מה שצריך צריך, אין שאלה בכלל".

התקשרתי לשעיה (בנו של איציק), הבאתי עוד שני חברה' תאילנדים, והם פינו מה שהיה למקררים האחרים, בשבת אחר הצהריים הכל כבר היה נקי ומצוחצח. הם ממש הבריקו את המקרר.

וכל הזמן, כל הזמן, במשך השבת וגם במוצאי שבת, אני הולך ומוודא שהפועלים בטוב, שלא חסר להם שום דבר, שיש להם מה לאכול ומה לשתות, שהם בממ"דים. באיזה שהוא שלב הם רצו להתכנס כולם ביחד במקלט הגדול של ה-USY ואפשרנו להם. זה מקלט ענק שנמצא ליד ארץ הצבי. שם הם התכנסו והם השכילו לעשות בחוכמת הרחוב שלהם, פשוט נעלו את המקלט בצורה מדהימה, לקחו רצועות של "ראציטים" ופשוט נעלו את הדלת, זה מקלט של פעם, דלת כניסה של 10 מ"מ ברזל, שקשה מאד לחדור אותה בנק"ל.

אתה חושב שהם ידעו מה קרה לחברים שלהם בעלומים?

הם ידעו, הם ידעו, הם היו מתוקשרים.

בגלל זה הם היו כל כך מפוחדים.

ועם הזמן היו גם הלחצים של המשפחות, אבל זה כבר היה בשלב יותר מאוחר...

בהמשך הלילה אני מתעדכן, מבין הרבה יותר את גודל האסון שנחת עלינו, עוד מידע ועוד מידע, ועוד מידע, דברים מאד מאד קשים. ואני חייב להמשיך להיות חזק, כי יש לי סדר גודל של כמעט 60 עובדים – משתלמים ותאילנדים. אני ומגיע יחסית מאוחר, בעשר בלילה, הביתה.

מתוקה לא מתה מדאגה?

מתוקה עם הנכדים, יודעת שהבעל שלה בחוץ עושה מה שהוא צריך לעשות. היא ממש לא מקרצצת...

אחרי 12 בלילה, כשהגעתי כבר הביתה, כמובן שהגעתי עם בגדים מגואלים בדם, מתוקה אומרת: "בוא נכבס", אמרתי לה: "זה לא הולך לשום מקום", שמנו בשקית זבל וזהו, שלא יישאר בבית.

באזור 2 לפנות בוקר אני מקבל טלפון: "איציק, אתה יכול להביא את נעמה רוטנברג?", התקשרו אליי מהחמ"ל, הייתי מאד מאד פעיל בקשר עם החמ"ל, ביקשו שאלך לקחת אותה, כי החברה' של כפר עזה יצאו בין 2 ל-3 בלילה למועדון לחבר שלנו. מכפר עזה הם יצאו עם רכבים ממוגנים, עם ה"פנתר", ועם ה"זאבים", בכל מיני מכוניות ממוגנות, וחלק גם בלי מכוניות ממוגנות, עם רכבים כאלה ואחרים, הם היו בסעד ממש זמן קצר יחסית, הגיעו לפה אוטובוסים לפנות אותם. רצו שנעמה תלווה אותם, והיא, חמודה, אמרה: "אני לא באה בידיים ריקות", לקחה את כל מה שהיה על השיש, בארונות, שוקולדים וכו'... עד שהגענו הם כבר נסעו, היא לא זכתה לפגוש אותם. פה נגמר הלילה. ניסיתי ללכת לישון, כמובן שאי אפשר ללכת לישון. על הבוקר כמובן אני יורד למטה, הפועלים יודעים שהם לא באים לעבודה, עושים סבב אצל הפועלים לראות שהם מסודרים. הכל בסדר. הם רצו ללכת לחדרים להביא אוכל, לקחו את ה"קלאב-קארים" שלנו ונסעו, אמרתי להם: "אל תסעו כולכם, סעו בקבוצות קטנות, שאם יקרה משהו – שיקרה מה שפחות נזק. תלכו ותחזרו, תלכו ותחזרו, לא כולם כמו עדר". ככה זה היה.

נורא מרשים אותי האופן ששמרת עליהם.

זה לא ברור לך מאלי? לי זה ברור בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים. החברה' האלה, אני מצדיע להם בכל יום שהם איתנו, הם בעצם "התותחים" של סעד.

(בשלב זה סיפר איציק באריכות על פינוי החללים לסעד, מיום ראשון ועד יום רביעי בשבוע הראשון של המלחמה. תוך התייעצות עם הרב ארי ובמעורבות הרב אליאב. כמובן שפעלו בנושא גם אנשים נוספים בדרגות גבוהות מן הרבנות הצבאית. מחמת הקושי הרגשי בנושא העדפנו שלא להיכנס לפרטים. הסיפור המלא שמור במערכת).
... זאת היתה עבודת קודש. אי אפשר לתאר את זה...
גמרנו כרגע את הקטע הכי מורכב מבחינתי (כך מסכם זאת איציק).

במקביל תוך כדי הלחימה ביום ראשון, קיבלנו ידיעה, שמאיר, הבן של עזריאל (אסף, השותף שלנו בחממה) נפצע, הבן שלו קצין בשלדג, נכנס לכפר-עזה ונפצע שם. היד שלו מנוטרלת. כרגע הוא בפיזיותרפיה אבל הוא כבר חזר ליחידה שלו, לא בתור לוחם, כקצין אג"ם.

ציפיתי שבימים הראשונים תהיה לי איזו שהיא עזרה. כל החברה הצעירים של החממה מגויסים. ועזריאל היה חייב להיות עם הבן באיכילוב.

והכי נורא היה הסיפור עם הפועלים התאילנדים. הם מקבלים סרטונים מכל מיני חברים על גודל האסון שהתאילנדים חוו ביישובים של העוטף, השכנים שלנו, עלומים ועוד כהנה וכהנה. כל הזמן הראו לי סרטונים בטלפונים, בהתחלה לא רציתי לראות, אבל אחר כך הבנתי שאני חייב להיות אמפתי אליהם.

בשלב הזה הם עוד לא רצו לחזור הביתה. אני מנסה להסביר להם שמה שהיה – היה, שמהיום השני אנחנו כבר לקחנו את השליטה (על המצב הביטחוני) חזרה, "שאנחנו נותנים חזק בוס בוס בעזה". כמובן, זה לא יותר מדי משכנע, ומה עוד שהשגרירות והמלך העמידו מטוסים לטובת החזרה שלהם הביתה, והמלך עוד הבטיח להם סכומים מאד גדולים, למי שיחזור הביתה, וכמובן שאלו שחזרו בסוף לא קיבלו כלום...

הדבר הכי מרגיז והכי מעצבן זה שאז הגיעו כל מיני יפי נפש מ"אחים לנשף" שבאו בעצם "להוציא את התאילנדים מסעד" (איציק מחווה בידיו תנועת ביטול). כי אנחנו לא שומרים עליהם מספיק. הם לא באו להוציא אותי או אותך, הם באו להוציא את התאילנדים! כיוון שהיו שומרים בשער אמרתי: אין מצב שמישהו מוציא מפה פועלים, בלי המשרד האחראי על התאילנדים ודרך השגרירות. אין מצב שבאים וגונבים לנו פועלים. חברה' שרצו לעזוב – הגיעו לשער של סעד, היתה הסעה מסודרת דרך השגרירות, איפשרנו להם ללכת, כיאה לפועלים מסורים. אבל מצד שני – יפי-נפש שבאים לכאן ולוקחים את הפועלים? זה לא.

...ואז, ברגע שהבנתי את עוצמת המשבר שלנו, קרי: איציק לייכטר החליט עם עצמו שבמקום שאין איש – תהיה אתה האיש, צריך לקחת אחריות על כל מה שקשור בטיפול השוטף בסעד. כבר בשבת באזור 11 בבוקר כשכרמל נאלץ לעזוב. הוא אמר לי: "איציק אני חייב, גייסו אותי, אני עולה לרמת הגולן", ואז הבנתי שבעצם צריך לקחת פיקוד. אף אחד לא מינה אותי. אני מינית את עצמי. וכמובן שלא עשיתי את זה לבד. היו לי עוד הרבה חיילים, חיילים מסורים. לאחד מהם אני צריך ממש להצדיע – זה בוקי.

בוקי היה אז במצב של אי-ידיעה גדולה לגבי מצבו של דור ז"ל... ולמרות אי הידיעה המשיך להיות נחוש לעזור, בכל בעיה שעלתה – אפילו הכי קטנה, ידע בדיוק את מי להפעיל, הרבה דרך תמיר, ראש המועצה שלנו, ואנחנו היינו כל הזמן בקשר. אנחנו חברים מאד טובים, יכולים לדבר ביחד, להתייעץ. הרגשתי שאני חייב קשר ל"עולם החיצון". ומי עוד היו ה"חיילים" שלך שעזרו לך?

הרבה מאד – חגיב, תוך כדי הבלגן הגדול, איתו יכולתי להתייעץ, להיות פרקטי, כולם היו באטרף של הלחימה סביבנו ושל כיתת הכוננות, צריך לקחת בחשבון שרק ביום שלישי כבר עזה היתה מטוהרת לגמרי.

היינו מעורבים, גם מתוקה וגם אני, בעזרה בפינוי של החברים המבוגרים. לאה כ"ץ, משפחת בנימין סלנט, אברהם ימיני, משפ' ברחי, גם בזה התעסקתי, זה היה ביום שני. הגיעו לפה מתנדבים, אנשים טובים מכל מיני מקומות בארץ. הם עזרו בהסעות. היה צורך לקחת את המתנדבים האלה ולתאם עם הבנים מחוץ לסעד שיבואו לקבל אותם. ואז ברגע שעזריאל חזר, הוא מסתכל עלי ואני מסתכל עליו ואנחנו אומרים לעצמנו: "או קי. חושך מוחלט". מסתכלים ולא מבינים איך אנחנו מתקדמים. ובעצם הראשונים שהגיעו לעזור לנו היו משפ' דויטש מסוסיא,

משפחה שלמה. אח של שעה (דויטש ז"ל), מרדכי, ביחד עם ילדיו, וחלק מחתניו. הם בעצם המתנדבים הראשונים שהגיעו לפה. זה היה בשבוע הראשון כשעוד היתה פה ממש לחימה.

היו לנו המון תקלות עם הגנרטורים. נעזרנו הרבה במשפחת דויטש גם בנושא תדלוק הגנרטורים. הגנרטורים עבדו פה שעות נוספות כי כל הזמן היו לנו תקלות חשמל.

קיבלנו עזרה מבניה מרחוק, הצלחנו להפעיל את הגנרטור, יורם הגיע ביום השני או השלישי. ואני רוצה לציין בעלון ולומר מילה לזכותם: היה חשמלאי מאשקלון, אופיר סאסי מחברת "מיתוג מרום", והוא אמר: "אני לסעד מגיע, אין מצב!" הצוות שלו לא היה מוכן בכלל להגיע לסעד! אופיר עלה על עמוד המתח הגבוה והחזיר לנו את המתח לסעד. בלי מנוף ובלי שום דבר. והפחד הכי גדול שלו היה שהולכים "להוריד אותו", כמו שקרה עם החשמלאים באזור זיקים (שנורו בטעות כיוון שנחשדו כמחבלים). בן אדם אחד בודד שהגיע עם הציוד. וגם דויד זלינגר מכפר מיימון עזר לנו מאד.

עכשיו נסיים את הסיפור של הרפת. אמרו לנו: אוקי. תשפכו את החלב (מן החליבות של השבת וימים ראשון ושני בתחילת המלחמה. לא היה מי שיבוא לפנות את החלב). יצרתי קשר עם הנהג שמגיע לסעד לפנות את החלב. שאלתי אותו: "יש לך בעיה להגיע לסעד?" הוא אומר לי: "אין לי שום בעיה, אני כבר עובד שנים בסעד, אבל אני צריך ליווי, אחרת לא ייתנו לי להיכנס".

אמרתי לו: "או קי. תגיע מאזור בית קמה ואנחנו נדאג לך לליווי. אני אפגוש אותך באזור נתיבות". ידעתי שכדי להיכנס לאזור סעד הוא צריך לעבור ארבעה מחסומים. נתתי לו תדריך מלא. היו לי מדבקות של "ביטחון שדות נגב" על הרכב, ובעזרת המדבקות האלו וה"קוז'אק" על הרכב, פגשתי אותו בנתיבות ואמרתי לו: "תשמע, אתה נצמד אליי כל הזמן, וגם כשהחייילים צועקים עלי משהו, אתה נצמד אליי כל הזמן לפגוש של האוטו". עברנו את נתיבות, עברנו את תקומה, עברנו את שובה והגענו לסעד ובכל מקום אני אומר שזאת מכלית של חלב שבאה לפנות את החלב של סעד, ודווקא בכניסה לסעד - פה "קרצצו" לנו הכי הרבה.

קצת לפני הכיכר אומרים: "אין אפשרות, אין מצב שרכב אזרחי נכנס פה לסעד".

אז אני אומר להם: "אבל צריך לפנות את החלב!"

ואז אני אומר לחברה של המשטרה הצבאית שהמשאית צריכה להיכנס ואני אומר לחיילת: "אני הרבש"ץ של סעד", ואז היא אומרת לי: "אבל אין לנו את האישור של החטיבה". אמרתי לה: "תתקשרי לצביקה המח"ט, יש אישור!" "אה, יש לך אישור מצביקה המח"ט?" וככה נכנסנו עם המכלית. כשהמכלית התחילה לשאוב את החלב כאילו ירדו לי 800 טון ממני!

ואחר כך הוא המשיך לבוא לפנות את החלב?

כן. ובכל פעם היו בעיות, טלפונים וסיפורים. ותמיד במחסום של סעד לא נותנים לנו להיכנס. אבל ה"קוז'אק" על הרכב והמדבקות של "ביטחון שדות נגב" - זה משהו מנצח!

ייאמר גם לזכותו של תמיר (עידאן, ראש המועצה שלנו) שבאותו שבוע הוא נתן הוראה ליוני ממו, (העוזר של תמיר במועצה): "כל מה שאיציק צריך לסעד - תנו לו הכל! הכל!..."

היה לי מאד חשוב למשל הסיפור של הווסטים הצהובים (האפודים הזוהרים) בשביל כל מי שעובד בחממות, החברה שנשארו לעבוד בסעד, אם זה הרפתנים או בחממה ובכלל. החיילים ידעו שכל מי שמסתובב כאן עם החליפה הצהובה - הוא משלנו,

קיבלתי את זה מיוני ממו, שנתן לי מן המועצה "בוחטה" של ווסטים. החליפה הזאת בעצם הצילה את אחד הפועלים שלנו, פועל סורר, שהחליט שהוא הולך לגינה שלהם מאחורי הגזר. אני אסרתי עליהם ללכת לגינה הזאת. ביום ששי של השבוע הראשון אני מקבל טלפון: "התצפית מעל הגזר מזהה אנשים באזור הגינות של התאילנדים, מאחורי הגזר". ואז אני שואל: "יש לו חליפה צהובה?" שואלים בקשר ואומרים לי שכן. אמרתי להם: "לא לירות, לא לירות!" זה פועל תאילנדי. סיפר לי המפקד שלהם יותר מאוחר שהוא כבר היה על הצלב, הוא היה על הצלב (כלומר - על הכוונת). ואני מגיע לשם והוא (הפועל) אומר לי: "רגע, אבל עוד לא גמרתי..." ואני שואג עליו! ואני אומר לו שהוא פשוט קיבל את החיים שלו במתנה, שיגיד תודה...

(הראיון נעצר כאן מפאת השעה המאוחרת. נקווה להמשיך ולתעד את סיפורו של איציק גם בהמשך, בגיליונות הבאים, בע"ה. לאיציק חשוב מאד להמשיך ולספר גם את סיפורם של המתנדבים הרבים שבאו לסייע לסעד).

תודה גדולה מעומק הלב לאיציק שלנו על שפרש את חסותו על סעד בכל החודשים הקשים הראשונים של המלחמה, באומץ לב, במסירות ובנאמנות מופלאים. כולנו חבים לך רבות, ומאחלים לך ולכל משפחתך, המסייעת על ידך, הרבה בריאות, וימים יפים יותר של שקט ושלוה, וישיבה לבטח על אדמתנו.

ראיון וכתובה: ח'ית רפ"ל

דברים לסיוט המחצית בדור נבו

(קטעים מתוך הדברים)

צהרים טובים וברוכים הבאים כולם!

לפני ארבעה חודשים בדיוק נפתח ביה"ס "דור נבו" במרחבי מלון נבו שעל שפת ים המלח. בדיוק שבוע לאחר מכן, עבר בית הספר למתחם האוהלים בחניית המלון, ומאז ועד עכשיו, זכיתי לנהל אותו.

תקופת האוהלים היתה מאתגרת לכולנו – תלמידים ומורים, אך לשמחתנו היא ארכה שישה שבועות בלבד, ומיד לאחר חג החנוכה, לפני קצת יותר מחודשיים, זכינו לעבור למשכננו החדש כאן בנווה זוהר... כשהגענו לכאן, לים המלח, דאגו קודם לכל צרכינו הפיזיים, אבל ממש מהר אחר כך, התגייסה הקהילה להקים את מוסדות החינוך, ולדאוג לחלק הרוחני של חיינו.

לאחר תקופת האוהלים הגענו לכאן, למקום שנראה כבית חינוך לכל דבר, עם נוף מדהים של ים המלח, הר סדום, הרים ונחלים, וכאן השתדלנו להתקדם ולקדם את כולכם תלמידים יקרים, בלימוד וחינוך, ובעיקר במחשבה תמידית על איך אפשר להוסיף עוד טוב בעולמו של הקב"ה, ואיך אפשר להיות אנשים יותר טובים. במילים אחרות, כפי שמופיע אצל חלקכם בתעודה, אמר זאת אלוף משנה יוני שטיינברג הי"ד, שנפל בקרב בשמחת תורה (ושאלמנתו יסכה שתחי' היתה פעם מורה בבית ספרנו), וכך הוא אמר: "בראש ובראשונה חשוב שתקפידו להיות בני אדם, ותמשיכו לעזור אחד לשני. תמשיכו להיות חברים טובים, ותמשיכו להיות אכפתיים כלפי המשימות, וכלפי עם ישראל ומדינת ישראל". נשתדל כולנו!

אני מבקש כמה מילות תודה בקיצור:

ראשית לכל, לקב"ה שמסייע לנו כל הזמן, שומר עלינו, ומשפיע עלינו מטובו. תודה!

שנית – לכם ההורים, על האמון ושיתוף הפעולה במעשה החינוכי לכל אורך הדרך!

שלישית - לכל הצוות החינוכי הנפלא שלנו שעושה כאן עבודת קודש כבר ארבעה חודשים, וראוי להערכה רבה.

למתוקה וטלי שהיו גם מחנכות וגם שותפות בצוות הניהול מרגע הקמת בית הספר.

לחני, חגית, מרי, רתם, יובל וגולדה – סגל המחנכים,

לכל המורים המקצועיים – נגה, יעל, צור, אסף, מורן, פנינה, אורלי, הרב ארי, וגם לאלה שלימדו כאן וכבר עזבו אותנו.

ללירן יניב שריכז וטיפל בכל ענייני הטיולים, ובזכותו זכינו להכיר את האזור, למלי קסט ולדקלה גינזברג שעזרו בתחום הספרייה ובדברים נוספים, לבנות הש"ל – רות, רוני, מאור, הדס ונעה, ולמורות החיילות – רונה וענת, ואלה שכבר עזבו אותנו, שהייתם כוח עזר משמעותי, ומשענת חשובה לתלמידים שלנו, ובמיוחד כשפחות התאים להם לשבת וללמוד...

לצוות הטיפולי – עידית היועצת שלנו שהשתדלה להגיע בכל שבוע ומשה הפסיכולוג שבא אלינו בהתמדה בכל שבוע מהר ברכה שליך שכם. עזרתם לנו מאוד!

ליובל אבן צור – מזכירתנו היקרה, שהספיקה לעזור לנו חודש וחצי, עד שגויסה שוב בצו 8! לאילן כהן – אב הבית המסור שלנו, שמתקין ומתקן, מגיע ראשון בכל בוקר, ויוצא אחרון בכל אחר צהרים, וכשצריך, כמו אתמול, מגיע גם במיוחד שוב בכל מיני שעות מוזרות. תודה רבה מאוד על התגייסותך למשימה ועל עזרתך הרבה!

לכל הסובבים אותנו –

שרון – מנהלת הקהילה שלנו, שמתחילת האירוע ועד היום מעורבת עמוקות בתחום החינוך, ומסיעת בכל מה שיכולה. תודה לך, ויישר כוח גדול!

ותודה מיוחדת לכל האנשים שמגיעה להם תודה, ולמרות שניסיתי לא לשכוח, שכחתי אותם...

אחרונה חביבה – רעייתי היקרה רחלי, שעליה נאמר "שלי ושלכם – שלה הוא". בזכות המצב זכיתי לראשונה שרחלי תעבוד איתי בבית הספר, זכיתי שתמלא כל חור במערכת שביקשתי ממנה, זכיתי לשמוע את עצותיה הטובות, זכיתי שתהיה לי נהגת נאמנה בנסיעות אין סופיות, וזכיתי לעוד דברים רבים. תודה לך מעומק עומק הלב! תלמידים והורים יקרים –

מתוקה, טלי, נגה, רתם ואני נפרדים היום מהמקום המיוחד הזה, וחוזרים לסעד להתכונן לפתיחת בית הספר בעוד שבוע וקצת, לכל מי שיחליט לחזור. אסף, מורן ורחלי גם מסיימים כאן, אך אל דאגה, כאן ימשיך להתקיים בית חינוך דור נבו, כל עוד יהיה בו צורך.

תודה לכל אנשי הצוות שממשיכים כאן בשלב זה, תודה לדרורית וייס שלוקחת אחריות על המקום בשבוע הבא, ותודה לאנשי משרד החינוך שעוזרים לנו לעבות את הצוות ולאפשר כאן את המשך המעשה החינוכי לילדי סעד היקרים.

הצלחה רבה לכולם ובשורות טובות לכולנו ולכל עם ישראל!

יחלקא לאן דאן / מנהל בית הספר דור-נבו.

ברכת ההורים לטקס סיום מחצית בבית הספר דור-נבו

בימים האחרונים מאז שנתבקשתי לשאת כאן דברים, מתנגנות לי בראש מילות התנא דבי אליהו שהפכו לשיר של שווייקי ואהרון רזאל:

"אין ישראל נגאלים לא מתוך הצער ולא מתוך השעבוד ולא מתוך הטלטול ולא מתוך הטירוף ולא מתוך הדחק ולא מתוך שאין להם מזונות. אלא מתוך עשרה בני אדם שהם יושבים זה אצל זה וכל אחד ואחד מהם קורא ושונה עם חברו וקולם נשמע".

הגענו לים המלח, מתוך צער גדול, טלטול, טירוף ושעת דחק קשה – אבל ברור, מתוך דברי המדרש, שלא אלו שיובילו אותנו לגאולה. אלא דווקא משהו אחר...

מה שיצרתם לנו כאן, צוות "דור נבו" היקרים, בית הספר שהקמתם והפעלתם בים המלח, בטלטול ובטירוף שכולנו היינו בו – הוא הרבה מעבר למה שנראה, כך מסתבר. הרבה מעבר ליציבות ולשפיות שהענקתם לילדים, מעבר לקרקע ולעוגן משמעותי שהייתם עבורם ביצירת חיי יומיום תקינים, זה גם מעבר לחינוך לערכים שהשפעתם, מעבר לידע ולכלים, ומעבר למסגרת ולשגרה החיונית שכל כך ניטלה מאיתנו ושאתם עזרתם להשיב לכולנו.

זה מעבר למרחב שאיפשרתם לנו, ההורים, לחזור לעבודה ולייצור איזו שגרת חיים, כשאנחנו יודעים שהילדים שלנו נמצאים בידיים הכי אמונות וטובות שיש, ושרק אפשר לבקש.

כל אחד מהדברים האלו שנתתם ועשיתם הוא חשוב ויקר, אבל הקמת והפעלת בית הספר פה היא אף מעבר לכך! התנא דבי אליהו מגלה לנו שהיא ממש מציאות של גאולה.

של 10 ועוד 10 ועוד... מורים מסורים וערכיים ושל תלמידים מתוקים, ושל צוות הנהלה רציני ושל מנהל אחד שמנצח על הכל יחד – וכולם, כולכם, יושבים זה עם זה, ולומדים וקוראים ושונים –

והקול שעולה מכאן – נשמע ב"ה. ומתוך כך, אומר המדרש, תגיע בע"ה הגאולה.
אז תודה לכם על זה!

ותודה לכל אחד ואחד מהצוות ומהמורים, אלו מהקהילה שלנו ואלו שהתגייסו ובאו ממקומות אחרים, תודה על תקופה של שגרת למידה ערכית ומשמעותית, על עין טובה, על יחס אוהב ומקצועי ועל נתינה והשקעה. תודה ליחזקאל על ימים כלילות, על מחשבה ועל מעשה, על יצירת בית ספר חי, תוסס ומחייה. תודה לכל מי שלקח חלק ותרם לדבר היפה הזה. ותודה לריבונו של עולם שזיכה אותנו בכס. ושגם בתוך ההסתרה הוא יתברך נמצא – ומאיר לנו בנקודות של אור. בעיניי, בית הספר דור נבו הוא חד משמעית נקודת אור כזו. ואיזשהו טוב וברכה שזימנה המלחמה. שנזכה בע"ה לגאולה מתוך רחמים, מתוך לימוד מחבר וקירוב לבבות, ולהרבות חסד וטוב. תודה לכם! עם ישראל חי. בשורות טובות.

שחר סמיט

מתוך הטקסט.
צילם:
ברקאי אפרתי.

הודעה לאבוטחי ביטוח בריאות הפניקס באסוף הקיבוצי

החל מ-1.2.2024, התייקרו תעריפי הביטוח בהתאם לטבלה הבאה:

פרמיה ל- 1.2024	פרמיה החל מ-2.2024	
23.16	24.02	ילד
64.87	67.29	מבוגר 22-49
83.98	87.11	מבוגר 50-69
137.84	142.98	מבוגר +70

יש לציין שתשלומי הפרמיה (הסכום החודשי המשולם) דרך הקבה"ד שהם גוף גדול, הביאו לכך שהפרמיות ששילמנו בעבר הן נמוכות ממחיר השוק בהשוואה לפוליסות דומות, וכעת הם נאלצים לייקר את הפרמיה עקב גידול בעלויות בכ-4%.

בברכת בריאות טובה,

בת-צ'מי ואורן.

התנועה הקיבוצית – קשר וברית

הקשר והחיבור בין תנועת הקיבוץ הדתי, יישוביה ואנשיה, לבין התנועה הקיבוצית, יישוביה ואנשיה הוא רב שנים, משמעותי וחשוב. יש המכנים אותו "ברית היסטורית", ברית שיש בה ייעוד וגורל משותפים. אירועי ה-7.10 והמלחמה ממחישים זאת עד מאד. רב המשותף בין התנועות, הקיבוצים, והאנשים, והוא גדול בהרבה על השונה. יש גם הבדלים ושוני.

בימי מבחן למדינה, עומדת התנועה הקיבוצית באתגר עצום ממדים: מעל 50 (!) מהקיבוצים, מהדרום ומהצפון מפונים, חטופים וחטופות נמצאים בשבי החמאס, משפחות איבדו את יקיריהן בטבח הנורא, והמלחמה נמשכת. בתוך כל זאת, עומדת התנועה בימי מבחן קשים וגדולים, ונדמה שזו שעתה היפה והכואבת, שעת התגייסותה למשימה. זו גם העת שלנו לעמוד איתה ולצידה!

בימים אלה מסיים ניר מאיר, המזכ"ל היוצא של התנועה הקיבוצית, את תפקידו, והמזכ"ל הנכנס ליאור שמחה נכנס במרץ לאתגר הגדול והחשוב של הובלת התנועה הקיבוצית כולה. בברכת הדרך ששלחנו לו כתבתי: "שנוכה לעשות יחדיו, לתקן עולמות שבורים, להצמיח חדשים, ולהביא ברכה, נחמה ותקווה".

אני מנצלת את הטור השבועי כדי להדגיש גם מעל במה זו מסר חשוב. לפני כשבועיים פורסמה מודעת אבל משותפת לשתי התנועות ובה שמותיהם של כל הנופלים והנופלות, שכללה קריאה להשבת החטופים והחטופות. סביב המודעה נוצרה פגיעה, וסביב המאמץ להקטין את הפגיעה, פורסמה ידיעה מסולפת ומעוררת מחלוקת, כואבת, מזיקה ומיותרת. התמונה האמיתית, כדרכה של מציאות, היא מורכבת ורגישה מאד, ועוסקת בדיני נפשות. לכן לא ארחיב עוד.

לכל מי שמבקש/ת לפעול יחד, להיות עם משפחות החטופים והחטופות, ללא מסרים פוליטיים של ימין ושמאל, אלא בהזדהות ובקריאה להשבתם הביתה, הנה כמה ערוצים בהם אנו שותפים:

משמרת באוהל התנועה הקיבוצית -

נשמח שתצטרפו אלינו למשמרת ההתנדבות של תנועת הקיבוץ הדתי באוהל התנועה הקיבוצית בכיכר החטופים ביום שלישי ב' באדר ב, 12.3.24 בין השעות 16.00-20.00 מרכזות את המשמרת - ריבה פריד ומרים גולדשמידט. לפרטים אפשר לפנות למרים גולדשמידט – 0527951144 אפשר להגיע גם בימים ובשעות אחרות.

קבלות שבת בימי שישי -

קיבלנו פנייה ממטה משפחות החטופים של **קיבוץ נחל עוז**, החשים שהימים שעוברים מחדדים עבורם את הבדידות והתחושה שעם ישראל לא איתם. הם מקיימים בימי שישי בצהר קבלות שבת משותפות בכיכר החטופים בתל אביב, ויתחזקו מאד בבואם של שכנים ואוהבים מקרוב ומרחוק.

נפגשים ושרים תפילה במוצאי שבת -

יוזמה חדשה משותפת לכמה גופים יחד (צהר לאחדות, נפגשים, איילת השחר ומטה החטופים). אנו מפיצים את המודעות עם הפרטים בערוצי הקשר השונים איתכם. בברכה,

שרה וחברי האזכרות הפעילה

תוכנית התכנון – ציבורי

לאחר הפסקה ארוכה ומסיבות מובנות, חוזרת גם הפעילות של עבודות הבניין בקיבוץ.

תיקוני מבנים: בשבועות האחרונים מטופלים נזקי החורף הקבועים וכן חלק מנזקי הטילים ע"י מויש'לה, שמגיע כמעט בכל יום מהמלון לקיבוץ, ומלווה את העבודות במסירות ובאכפתיות גדולה. נזקים שנגרמו במהלך השנות של הצבא במבני ציבור, מתוקנים ע"י קבלנים שונים בתיאום מול משרד הביטחון, ובליווי נציגי הקיבוץ.

בתי אגודה: נותרו כמה השלמות בעבודות הפיתוח, אשר יבוצעו בשבועות הקרובים. עבודות הגינון מתוכננות להתחיל במהלך אפריל.

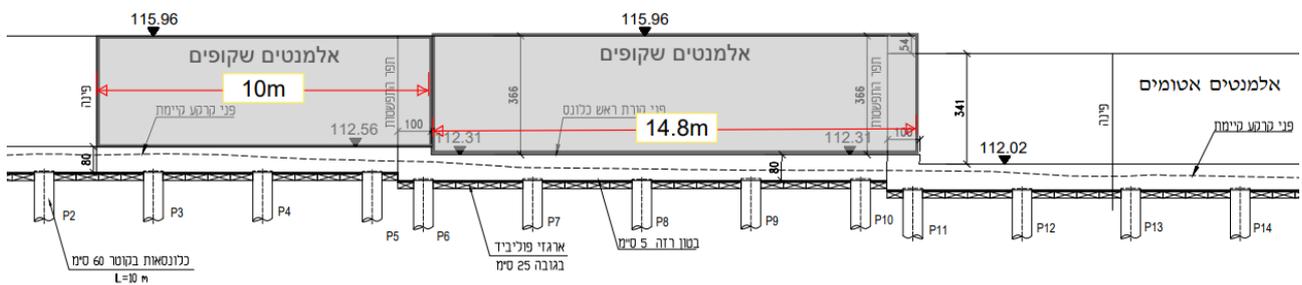
מעון משולב (גן הילדים החדש): האתר עמד בשימונו חודשים ארוכים, ואני מקווה שבזמן הקרוב יחזור הקבלן לעבודה. בגלל הפרשי הגובה המשמעותיים בשטח המבנה, היה צורך לבנות קירות תמך בחלק הנמוך, ולמלא אותם בעפר, לקבלת משטח ישר, אשר על גביו יבנה המבנה עצמו. הקירות שניתן לראות כעת, אלו אותן קירות התמך. (חידה: חישוב על פרויקט מוכר מאוד מלפני כ- 2,000 שנה, אשר נבנה באופן דומה). מי שמעוניין, יוכל למצוא את תוכניות הפיתוח והמבנה בקהילנט, בספריית תכנון ותשתיות שנמצאת בלשונית קבצים.

פיתוח היקפי בשכונת שקד: את התוכנית להשלמת הגינון סביב שכונת שקד הכנו כבר לפני כמה שנים, הצגנו אותה לציבור, ומאז חיכינו לקבלת תקציב מתאים לביצוע. כעת, עם השגת המימון מהמועצה, יוצא הפרוייקט למכרז, ואני מקווה שיבוצע לקראת הקיץ. בחלוף הזמן ובהתחשב בפרוייקטים נוספים באזור, ערכנו כמה שינויים בתוכנית (סומנו מקומות למסתורי גזם עתידיים ושונו במקצת סוגי הצמחייה ופרישתם). מי שמעוניין, יוכל למצוא גם את התוכנית הזו בקהילנט (שם, שם).

שביל הולכי רגל לשקד: שביל זה, אשר ימתח מהשער הישן ועד פינת בריכת השחייה, ישפר את גישת הולכי הרגל אל השכונה וממנה. השביל ימומן ע"י המועצה, ואני מקווה שהקבלן המבצע יתחיל לעבוד עליו בשבועות הקרובים.

מגרש משחקים ליד חדר קרמיקה: הצללת מגרש המשחקים וחידוש חלק מהגידור שלו, יבוצעו גם הם במימון המועצה ונמצאים כעת בשלבי מכרז. הכוונה היא לבצע גם פרויקט זה בהקדם האפשרי.

קיר אקוסטי: חברת נתיבי ישראל (מע"צ לשעבר) מקימה קיר אקוסטי לאורך כביש 232, מהשער הישן לכיוון הכניסה לכפר עזה. מטרתו הראשונית של הקיר, המרומזת בשמו – לצמצם בשכונת שקד את הרעש מהכביש הראשי. כלקח מאירועי 7.10, מקבל כעת הקיר משמעות נוספת, ויוכל השתלב גם במרכיבי הביטחון בקטע זה של הגדר. הקיר יהיה מורכב בחלקו מלוחות שקופים וחלקו מלוחות אטומים, כאמור בבניית מקדש שלמה "ויעש לבית חלוני שקופים אטומים" (מלכים א' ו' 4). מצורף קטע מתוכנית הקיר, הממחיש את מראהו.

ענת לופט!

ek fo'fo

מתיבת המכתבים

לכל קהילת סעד,
 בפרשת תרומה אנו קוראים על הציווי לעם ישראל לתרום.
 לכאורה יש סתירה, הרי תרומה זה משהו שתלוי ברצון של התורם, איך אפשר לצוות על כך?
 אחד ההסברים הוא שהציווי בא לגלות מה האופי האמיתי שלנו (כמו גדול המצווה ועושה), כאשר אנו תורמים,
 כאשר אנו פותחים את ליבנו אנחנו מתחברים יותר אל העצמיות שלנו.
 לפני כמעט חמישה חודשים הגענו אליכם, לצערנו מסיבות שאף אחד לא חלם עליהן...
 עם כל הקושי שלכם כקיבוץ, קיבלתם אותנו בזרועות פתוחות, בחיוך ובשמחה. הרגשנו פה בבית!
 פתחתם את ליבכם והראיתם לנו מה זו התרומה הישראלית הטבעית!
 מאחלים לכם ימים שקטים ורגועים, ושיותר לא תהיו עוטרף עזה.....

יחידה 504

(יחידה מסוללת שחייפיה התארחו בסעד ופאלו בדראט).

לכבוד חברי קיבוץ סעד-
 שלום יקרים ואהובים!
 התארחנו במלון נבו בסוף השבוע.
 במהלך השבת השתדלתי לדבר עם אנשים. כל מי שדיברתי איתו אמר לי משפט שנחרט בראשי:
"יש לנו עם נפלא!"
 אין ספק שזה כך.
 ראיתי את החוסן שלכן, המשפחות, את הערבות ההדדית ואת היכולת המדהימה שלכם להסתגל למציאות החדשה.
 הבנתי שחלק מן המשפחות חוזרות לסעד.
 אנו רוצים לאחל לכם המון הצלחה, ביטחון ושמחה!
 עם ישראל תמיד ידע לקום אחר כל נפילה, ובי"ה גם בעת הזאת.
 אנו מאחלים לכם חזרה קלה לשגרה.
 אוהבים אתכם –

משפחת 6 מצור הדסה

הביאה לדפוס: רננה יצרי.

דו"ח הרב"ש וצוות צח"י על ההיצרכות הביטחוניות עם השיבה לסדר

בימים אלה אנו עוסקים בהשלמת ההיערכות הביטחונית לחזרת תושבים לסעד. ההיערכות מתבצעת במספר מישורים הכוללים את מרכיבי הביטחון, הקשר עם כוחות הצבא הסובבים וההיערכות של כוח ההגנה על סעד הפועל בשילוב זרועות עם חברי כיתת הכוננות.

הלחימה בצפון הרצועה

הלחימה בצפון הרצועה נמשכת באופי חלש יותר מימי הלחימה הראשונים, ומתבצעת במתכונת של מבצעים באזורים ממוקדים (מה שמוכר בשם "השלב השלישי"). מבצעים אלה יוצרים קולות לחימה שנשמעים מסעד מעת לעת.

פריסת כוחות הגנה היקפיים

בנוסף לכוחות ההתקפיים הפועלים בתוך שטח הרצועה, ישנה הרחבה גדולה של כוחות חי"ר ושריון במרחב שממערב לגדר וממזרח לה. כמובן שלא נוכל לפרט בשורות אלה את כלל המרכיבים, אך סדר הכוחות רחב באופן משמעותי. כוח הגנה ייעודי ממוקם עם כוחות נוספים במוצב קרוב, ועיסוקו הוא הגנת היישובים הסמוכים. מכיוון שסעד הינו היישוב המאוּיש ביותר בגזרה הסמוכה, עיקר המיקוד של כוח זה הינו בסעד. חיילים אלו מגיעים לסעד בזמנים בהם צריך יותר תגבור במשך היום.

מרכיבי ביטחון

אנו נמצאים בקשר עם גורמי הצבא העוסקים בשרוג מרכיבי הביטחון ביישובים באופן שוטף. וכעת עוסקים בהקמת אמצעי ביטחון שונים המיועדים לתת מענה לטווח הארוך ולטווח הקצר. לבקשתנו, קיבלנו תעודות בהקמת מרכיבי הביטחון. מרכיבים אלה כוללים מספר דברים. בין היתר, הצבת מיגוניות במספר מקומות מרכזיים (כדוגמת הדשא של המועדון לחבר והחניה המרכזית) שחלקן כבר הוצבו, ותיקון נזקים שונים בגדר ההיקפית שמבוצע בימים אלה. מרכיבי ביטחון נוספים יותקנו ויבוצעו במהלך השבועות הבאים.

כוחות ההגנה על סעד

ההגנה על סעד מתחלקת בין חברי כיתת הכוננות ללוחמי "כוח אבשלום" (כוח זה הוקם על מנת לשמור על יישובי הנגב המערבי). לוחמי כוח אבשלום שומרים בשער הקיבוץ ומקיימים סיורים. חברי כיתת הכוננות מבצעים סיורים ברחבי הקיבוץ באופן שוטף, מתגברים את השמירה באזורים ובזמנים רגישים (כדוגמת הגנים בשעות הבוקר) ובעיקר, מהווים כוח תגובה ראשוני לכל זיהוי חריג או חשוד.

חמ"ל ביטחון

על מנת לתת מענה זמין לפניית הביטחון של הקהילה ולשלוט במשימות והכוחות שיהיו פה בזמן התגבורים אנו מקימים חמ"ל ביטחון שיהיה בקשר עם הצבא, ויצפה במצלמות הקיבוץ כל השליטה הזו באופן רציף תיתן לנו את האפשרות לתת לתושבים מידע מהיר ומדויק על אירועים במרחב ופניות ביטחוניות שעולות. החמ"ל יוקם לשבועיים הראשונים, ולאחר מכן נמשיך בהתאם לצורך שיעלה מצד התושבים, החמ"ל יהיה זמין בטלפון ובוואטסאפ של החמ"ל צח"י 08-6800633.

צוות צח"י

לאחר שהייה בגלות צוות צח"י מתקבץ לו שוב. אנשי צח"י השוהים בקיבוץ יהיו בקשב לפניית הציבור בנושאים השונים מחירום ועד חוסן.

קבוצת הוואטסאפ "הודעות חירום צח"י" תחזור ליעודה המקורי ושם יועברו (בתקווה שלא) הודעות חירום בעת הצורך (מומלץ להגדיר לקבוצה צלצול מיוחד). קבוצת הוואטסאפ "סעד זה הבית" תשמש להודעות על תרגילים ופעילות הצבא בקיבוץ ובאזור.

גם בשבתות הקרובות אנא השאירו לפחות פלאפון אחד פתוח בכל בית.

תפילות השבת עד להודעה חדשה יתקיימו בקומת הקרקע של חדר האוכל, תפילות במהלך השבוע בבית הכנסת.

כל שאר ההודעות (טרמפים, אירועים ועוד) אנא חיזרו לשלוח בקבוצות הוואטסאפ הרגילות ובקהילנט.

בתקווה לימים בטוחים ורגועים וחיבור קהילתי שלם-

אריאל מאיר סאס"ו הרב"ש"ץ, 13 ח"י וטרון.

משאלתנו על אגרות בקהילה

קהילה יקרה,

השבוע קיימנו את האסיפה באשר ליישום מתווה החזרה הביתה. האספה הוגדרה כדיון חירום ביום שישי וזאת לאחר שביום חמישי התקיים דיון ארוך של המזכירות וההנהלה הקהילתית. בתחילת דיון ההנהלות פגשנו את מפקד אוגדת עזה תא"ל אבי רוזנפלד שתיאר בפנינו את הפעולות שנעשו במהלך החודשים האחרונים בגזרה ובעזה ואת אלה הצפויות בעתיד. בנוסף, הוא סקר את האיומים האפשריים ואת פעולות הצבא מולם ודיבר על כך שהמלחמה צפויה להימשך בשנה הבאה ויותר מכך, עד להשגת המטרות שהוצבו לצה"ל. מפקד האוגדה אמר כי אפשר לחזור לסעד ברמה הביטחונית תוך הבנה שהמלחמה עדיין מתקיימת באזורנו ויש לכך השפעה על השתתפות בסעד בעיקר בנושא רעשי מלחמה. בהמשך הצטרף לדיון ראש המועצה תמיר עידאן שאמר כי מבחינת המצב הביטחוני לא צפוי שיהיה שינוי בין המצב הנוכחי למצב בעוד מספר חודשים. בתום הדיון, הוחלט לדחות את ההחלטה ליום ראשון ולהביאה לידיעת הציבור. האסיפה, כאמור, הוגדרה כדיון חירום, מתוך מחשבה כי אם ההנהלות לא תכרענה בחלטה לגבי יישום המתווה, נצטרך להביא את ההחלטה לאסיפה.

לאחר הדיון ביום חמישי ועד ליום ראשון, נעשו מס' פעולות, יחד עם תמיר, להפעלת לחץ על יישום מיידי של כל מרכיבי הביטחון שהוגדרו לטווח הקרוב, ואכן הייתה התקדמות נוספת בימים אלה. ביום ראשון, לפני האסיפה, התכנסו ההנהלות שוב ולאחר הצגת המהלכים והפעולות שנעשו ושצפויות להיעשות במהלך השבוע הנוכחי, קיבלו ההנהלות את ההחלטה שיש ליישם את מתווה החזרה לסעד כפי שתוכנן ולהתחיל את החזרה החל ממחר, יום שישי. משכך הדברים, לא היה צורך בדיון חירום, ובמהלך האסיפה הצגנו את מכלול הדברים שנעשו בשבועות האחרונים בהתאם למתווה החזרה.

במהלך השבוע קיימנו פגישת סטטוס עם ראש המועצה, אנשי משרד הביטחון ומנהלת אופק חדש, האוגדה ופקע"ר וקידמנו מס' רכיבים נוספים החשובים לביטחוננו.

ביום שני פרסמנו את הסקר שביקש מכם להצביע על בחירתכם לגבי השתתפות בחודשים הקרובים על מנת שנוכל להיערך בצורה המיטבית ביותר עם המענים והשירותים הקהילתיים בסעד ובכרמי גת. 220 משקי בית ענו על הסקר. להלן עיקרי תוצאות הסקר (האחוזים בסוגריים מתייחסים לכלל האוכלוסייה בסעד ולא למס' העונים על הסקר):

- כ-145 משקי בית (61%) בחרו לחזור לסעד במהלך חודש מרץ, 85 מתוכם כבר בסוף השבוע הזה (39 מתוכם כבר נמצאים בסעד). 30 משקי בית שבחרו לחזור במהלך חודש מרץ, שוהים בפתרונות עצמאיים והם מהווים שליש מהחברים הנמצאים בפתרונות עצמאיים ברחבי הארץ.
- 50 משקי בית (21%) ציינו כי יחזרו במהלך יולי.
- 15 משקי בית (6%) ציינו כי הם עדיין מתלבטים ולא יודעים מתי יחזרו.
- 5 משקי בית (2%) ציינו כי אינם מתכוונים לחזור גם לאחר הקיץ.
- 17 משקי בית (7%) טרם ענו על הסקר.
- בין החברים שצינו שיחזרו בקיץ:
- 12 משקי בית (5%) בחרו להישאר במלון בים המלח עד לקיץ (חלקם ציינו כי ייתכן שיחזרו לאחר הפסח).
- 15 משקי בית (6%) בחרו בכרמי גת כפתרון מגורים זמני לפני החזרה לסעד.

תוצאות הסקר משפיעות באופן משמעותי על ההיערכות שלנו בסעד, בכרמי גת ובמלון.

בסעד - נערכנו לכ-40% מהקהילה שתחזור במהלך מרץ ובהתאם תכננו את המענים. לאחר ניתוח התוצאות אנו נערכים בצורה רחבה יותר הכוללת פתיחת גן נוסף (אולי שניים) ושינוי בהיערכות האבטחה בקיבוץ. לאור זאת חלק מהמענים יפתחו רק בשבוע השני של חודש מרץ (הודעות בנושא פתיחת הגנים יישלחו להורים). אנו מבקשים מכולם להתאזר בסבלנות ולסייע לנו בפתיחת והתאמת המענים השונים. בנוסף, השבוע החלו עבודות השיפוץ בבית שקמה שצפויות להסתיים בשבוע השני של חודש מרץ. הודעות על פעילות הוותיקים ומיקומם יפורסמו בקהילנט ובקבוצות ייעודיות.

בכרמי גת – נערכנו לקבוצה של 40 משקי בית שיעברו לכרמי גת. חלק מהמשפחות החליטו שהן חוזרות לסעד ואחרות החליטו לעבור לפתרון עצמאי. נכון לאתמול 15 משפחות ביקשו לעבור לכרמי גת. המשמעות היא שההיתכנות ליישום כרמי גת כפתרון קהילתי יורדת באופן משמעותי. עם זאת אנחנו ממשיכים לפעול מול מנהלת תקומה למימוש הדירות בכרמי גת, במתווה אחר במעט ממה שתוכנן מלכתחילה. המעטפת בתחומי החינוך הפורמלי והבלתי פורמלי והתרבות, נבנתה בשיתוף עם בעלי התפקידים בקריית גת ואנו מקווים שבימים אלו נוכל להמשיך בתכניות לעבור לכרמי גת.

במלון – צפויות להישאר כ-12 משקי בית באופן עצמאי. בעזרת מתנדבות מהקבוצה אנו מנסים לבנות תכנית תרבות לחברים במקביל להמשך לחץ על מציאת פתרונות חינוך למסד הילדים שנשאר.

בפתרונות עצמאיים – 33% מהחברים הנמצאים בפתרונות עצמאיים צפויים לחזור במהלך חודש מרץ ועוד מס' משפחות לאחר פסח. כ-65 משפחות ימשיכו לשהות בפתרונות עצמאיים ואנו פועלים להפעלת בתים מארחים במס' מוקדים ברחבי הארץ.

במקביל לכל פעולות ההיערכות אנו ממשיכים לפעול לקידום התכניות למנהלת תקומה, בשיתוף עם המועצה וגורמים נוספים. בשבוע הבא צפוי שר החקלאות להגיע לביקור בסעד ואנו מקווים לקדם ביחד עם משרד החקלאות ומשרדים נוספים מהלכים משמעותיים לעתידה של סעד ברמת הצמיחה הדמוגרפית והחקלאות גם יחד.

בנוסף, אנו עומדים רגע לפני אסיפת תקציב האגודה הקהילתית הצפויה בשבוע הבא. בימים רגילים חוברת התקציב כבר הייתה נשלחת אליכם. לאור ריבוי המשימות והאתגרים, החומרים לקראת האסיפה יישלחו רק בתחילת השבוע הבא לאחר ישיבת ההנהלה הקהילתית המתוכננת ביום ראשון. במהלך האסיפה נתייחס לנושא מיסי האגודה.

כפי הידוע לכם, בימים אלה, מתקיימת בקרה על הרכבים הנכנסים ויוצאים מהקיבוץ על ידי כוח אבטחה הנמצא ביישוב. על מנת להקל על הכניסה ליישוב לתושבים הכנו מדבקות לרכב לכל תושבי סעד, בעלי הרכבים. המדבקות מחולקות על פי שם אצל מור במשרד ההנהלה. על מנת לקבל את המדבקה יש לציין מס' ת.ז. ומס' רכב.

לסיום, אני רוצה להודות לכל בעלי ובעלות התפקידים שלא מפסיקים לעבוד מאז תחילת המלחמה, יוצאים מגדרם על מנת לייצר את המענים המיטביים במציאות המשתנה והלא ברורה, בכל מקום ובכל מוקד. תודה רבה לכל אחת ואחד מכם מקרב לב. בזכותכם אנו מצליחים לשמור על הקהילה, לחזק אותה למרות ועל אף המחלוקות והפערים. לכלל חברי הקהילה אני קוראת להיות בעין טובה זה אל זה, ובמיוחד אל בעלי התפקידים הפועלים ברגישות גבוהה מאוד לכל הקבוצות המגוונות בקהילה שלנו.

ואם טרם צפיתם בסרטון של שירת ההמונים שהתקיימה במלון – לחצו על הקישור ותרגשו עם הקהילה כולה https://youtu.be/den_D6Pb_Oc

ממרכת שבת, feife, feife - כפס - ון.